

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/19/2012
Identifikačné číslo spisu:	8010200691
Dátum vydania rozhodnutia:	12.12.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:8010200691.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu X. V., F., zastúpeného JUDr. Petrom Čurillom, advokátom so sídlom na Hlavnej ul. č.11 v Prešove, proti žalovanému Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát, Pionierska 33, 080 05 Prešov, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-DI-SK-93/003/2010 z 26. júla 2010, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/102/2010 - 74 zo 16. marca 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/102/2010 - 74 zo dňa 16. marca 2012 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, Okresného dopravného inšpektorátu č.p.: ORP-P-617/DI-3-2009 z 23. apríla 2010 bol X. V. (ďalej iba žalobca) uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. a), k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len ZP) na tom skutkovom základe, že

dňa 8. augusta 2009 o 03.32 hod. v Prešove zo smeru od ulice kpt. Jaroša na ulicu Baštovú viedol motorové vozidlo Mercedes Benz, EČ: X., na Baštovej ulici pri reštaurácii Tratoria bol zastavený a kontrolovaný hliadkou PZ a pri kontrole bolo zistené, že motorové vozidlo viedol bez dokladov potrebných pri vedení motorového vozidla, pričom uviedol, že ich zabudol v druhom aute. Následne na výzvu policajta sa bez udania dôvodu odmietol podrobiť vyšetreniu na alkohol, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou pomocou analyzátoru dychu typu Alcotest 7410 Dräger. Po riadnom poučení o možnosti žiadať sa na lekárske vyšetrenie spojené s odberom krvi vodič sa žiadal na lekárske vyšetrenie a jeho žiadosti hliadka PZ vyhovel. Následne službukonajúca lekárka lekárske vyšetrenie ani odber krvi

vodičovi nevykonala z dôvodu, že vodič dané vyšetrenie, spojené s odberom krvi, odmietol uhradiť. Za priestupok bola žalobcovi uložená sankcia - pokuta vo výške 1000 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 36 mesiacov. Zároveň mu bola podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch v spojení s § 1 vyhlášky č. 411/2006 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov o priestupkoch, uložená povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 Eur.

Žalovaný rozhodol o odvolaní žalobcu rozhodnutím zo dňa 26. júla 2010 č. KRP-DI-SK-93/003/2010, ktorým výrokovú časť napadnutého rozhodnutia zmenil v zmysle ustanovenia § 59 ods. 2 zákona o správnom konaní tak, že vypustil text týkajúci sa sankcie uloženej žalobcovi za priestupok a nahradil ho textom: „Podľa ustanovenia § 22 ods. 2 písm. a), písm. e) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov obvinenému X. V. ukladá sankciu: a) pokutu vo výške 500 Eur a b) zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov, ktorý začína plynúť odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.“ Vo zvyšnej časti odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Košiciach na základe žaloby žalobcu preskúmal správne konanie a rozhodnutia v ňom vydané. Žalobca v žalobe namietal, že nebol na ústne pojednávanie o priestupku predvolaný, nebol poučený o následkoch neustanovenia sa a týmto postupom správneho orgánu boli hrubo porušené jeho ústavné práva. Zároveň namietal, že nebol vypočutý ku skutočnostiam tvoriacim predmet správneho konania podľa zákona č. 372/1990 Zb. a správny orgán nezistil správny skutkový stav veci. Zároveň argumentoval tým, že z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu nie je zrejmé, z akej právnej úvahy vychádzal správny orgán pri uložení sankcie a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu neobsahuje ani úvahy správneho orgánu, ktorými sa riadil pri uložení tejto sankcie.

Z toho vyvodil porušenie čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, ustanovení § 244 ods. 2, 3 až § 250b ods. 1 O. s. p., ustanovenia § 74 ods. 1 zákona o priestupkoch, ustanovenia § 51, § 32 ods. 3, § 46 a 47 ods. 3 Správneho poriadku, ako aj ustanovenia § 72a, § 73 ods. 1, 2 zákona o priestupkoch. Žalobca argumentoval porušením základných ustanovení § 21 ods. 1, 2 Správneho poriadku, ako aj § 41 ods. 1. Zároveň namietal porušenie ustanovenia čl. 1 ods. 2, čl. 2 ods. 2 a čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky a tvrdil, že v konaní odvolacieho orgánu bolo porušené aj ustanovenie § 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach. Zdôraznil, že súčasťou práva na spravodlivý proces je aj právo na priestupkové konanie a poukázal pritom na to, že žalobca dôvodil pri kontrole hliadkou policajného zboru svojím zlým zdravotným stavom, ktorý bol dôvodom odmietnutia dychovej skúšky. Žalobca preto žiadal rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu, ktoré vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistenie skutkového stavu bolo nedostačujúce na posúdenie veci a v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

Krajský súd v Prešove preskúmal napadnuté rozhodnutia a postup, ktoré ich vydaniu predchádzal v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, preto podľa § 250j ods. 2 písm. c), d) a e) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) preskúmané rozhodnutia zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, pretože zistenie skutkového stavu bolo nedostačujúce na posúdenie veci, rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a v konaní správnych orgánov bola zistená taká vada, ktorá mala vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí.

Tieto porušenia krajský súd videl v tom, že nebol riadne zistený skutkový stav, najmä pre nevypočutie žalobcu, ten nebol riadne predvolaný a poučený o následkoch, ktoré nastanú, ak sa na ústne konanie nedostaví a tým je zároveň daná vada konania, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia.

III.

Odvolanie a vyjadrenie k nemu

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že žalobca preukázateľne jazdil bez dokladov, čo aj sám priznal s odôvodnením, že si ich zabudol v inom vozidle. Bolo tiež preukázané, že odmietol dychovú skúšku a následne odmietol uhradiť a teda fakticky odmietol aj odber

krvi na zistenie alkoholu v nej, hoci najprv o ňu sám žiadal, čím sa odmietol podrobiť výzve policajta. Tým sa preukázateľne dopustil priestupku, za ktorý bol uznaný za vinného. Na pojednávajúci bol predvolávaný celkovo deväťkrát, ani raz predvolanie neprevzal a po zvolení si právneho zástupcu pre celé konanie bolo predvolanie zaslané právnomu zástupcovi na ním žiadaný termín s tým, že tento mal poučiť žalobcu o následkoch nedostavenia sa na ústne pojednávanie.

Žalovaný teda nemá predstavu, akými dôkazmi by bolo možné ešte preukázať vinu žalobcu za priestupok, ak bol navyše a nepochybne nasnímaný obrazovou a zvukovou technikou na CD nosič založený v spise a domnieva sa, že aj pri predvolávaní a poskytnutí možnosti žalobcovi na predloženie návrhov, dôkazov, námietok, či vyjadrení v konaní o priestupku vynaložil maximálne možné úsilie. Uviedol tiež, že nesúhlasí s názorom krajského súdu, že sa v odvolacom rozhodnutí nevyporiadal s námietkami žalobcu, pretože je to uvedené na strane 8 a 9 žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného. Napadnutý rozsudok navrhol zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného v určenej lehote nevyjadril.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky
ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel jednomyseľne k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. Odvolací súd vzhľadom na ďalej uvádzané skutočnosti nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 12. decembra 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ktorými bol žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. a), k) ZP na tom skutkovom základe, že dňa 8. augusta 2009 o 03.32 hod. v Prešove zo smeru od ulice kpt. Jaroša na ulicu Baštovú viedol motorové vozidlo Mercedes Benz, EČ: X., na Baštovej ulici pri reštaurácii Tratoria bol zastavený a kontrolovaný hliadkou PZ a pri kontrole bolo zistené, že motorové vozidlo viedol bez dokladov potrebných pri vedení motorového vozidla, pričom uviedol, že ich zabudol v druhom aute. Následne na výzvu policajta sa odmietol podrobiť vyšetreniu na alkohol, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou pomocou analyzátoru dychu typu Alcotest 7410 Dräger, ktorú odmietol bez udania dôvodu. Po riadnom poučení o možnosti žiadať sa na lekárske vyšetrenie spojené s odberom krvi, vodič sa žiadal na lekárske vyšetrenie a jeho žiadosť hliadka PZ vyhovel. Následne službukonajúca lekárka lekárske vyšetrenie ani odber krvi vodičovi nevykonala z dôvodu, že vodič dané vyšetrenie, spojené s odberom krvi odmietol uhradiť.

Za priestupok bola žalobcovi uložená sankcia - pokuta vo výške 1000 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 36 mesiacov. Zároveň mu bola podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch v

spojení s § 1 vyhlášky č. 411/2006 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov o priestupkoch uložená povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 Eur.

Žalovaný rozhodol o odvolaní žalobcu rozhodnutím zo dňa 26. júla 2010 pod č. KRP-DI-SK-93/003/2010, ktorým výrokovú časť v zmysle ustanovenia § 59 ods. 2 Zákona o správnom konaní zmenil tak, že vypustil text týkajúci sa sankcie uloženej žalobcovi za priestupok a nahradil ho textom: „Podľa ustanovenia § 22 ods. 2 písm. a), písm. e) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov obvinenému X. V. ukladá sankciu: a) pokutu vo výške 500 Eur a b) zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov, ktorý začína plynúť odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.“ V ďalšej časti odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

Podľa § 2 ods. 1 ZP, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1 písm. a), a k) ZP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto

a) ako vodič vozidla sa odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu alebo inej návykovej látky spôsobom ustanoveným osobitným predpisom, 3a) hoci by také vyšetrenie nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,

k) iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a) až j), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke (ďalej len „ZCP“) tento zákon upravuje pravidlá cestnej premávky, práva a povinnosti osôb v súvislosti s cestnou premávkou, pôsobnosť orgánov verejnej správy na úseku organizácie riadenia cestnej premávky, vedenie vozidiel, evidenciu vozidiel a správne delikty za porušenie tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 2 písm. u/ ZCP na účely tohto zákona sa rozumie vodičom osoba, ktorá vedie vozidlo.

Podľa § 3 ods. 1 ZCP, účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone.

Podľa odseku 2 písm. c/ toto ustanovenia účastník cestnej premávky je ďalej povinný poslúchnuť pokyn, výzvu alebo príkaz policajta súvisiaci s výkonom jeho oprávnení pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, strpieť výkon jeho oprávnení, ako aj pokyny iných osôb, ktoré na to oprávňuje tento zákon alebo osobitný predpis.

Podľa § 4 ods. 1 písm. b/ citovaného predpisu vodič je povinný mať pri sebe platné doklady predpísané týmto zákonom alebo osobitným predpisom.

Podľa § 137 ods 2, písm. b/ ZCP porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je odmietnutie podrobiť sa vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu alebo inej návykovej látky.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej iba SP), správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si zaobstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov.

Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb.(ďalej iba ZP), ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 58 ods. 1 a 2 ZP objasňovaním priestupkov podľa tohto zákona sa rozumie obstaranie podkladov potrebných na rozhodnutie správneho orgánu najmä o tom, či

a) sa stal skutok, ktorý je priestupkom podľa tohto alebo iného zákona,

b) tento skutok spáchala osoba podozrivá zo spáchania priestupku,

c) sa uloží sankcia za priestupok alebo sa od jej uloženia upustí, ak k náprave páchatel'a priestupku postačí samotné prejednanie priestupku,

d) uloží ochranné opatrenie,

e) uloží páchatel'ovi priestupku povinnosť uhradiť spôsobenú škodu.

Podľa § 21 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon. Ak sa má pri ústnom pojednávaní uskutočniť ohliadka, uskutočňuje sa ústne pojednávanie spravidla na mieste ohliadky.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov o správnom konaní (správny

poriadok alebo SP), dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

Podľa § 25 ods. 5 SP, ak má účastník konania zástupcu s plnomocenstvom na celé konanie, písomnosť určená do vlastných rúk sa doručuje iba tomu zástupcovi. Ustanovenia odsekov 1 až 3 sa vzťahujú na toto doručovanie. Ak však účastník konania má osobne v konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť nielen zástupcovi, ale aj jemu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky k námietke žalobcu o nedostatočnom zistení skutkového stavu, i so zreteľom na nevypočutie jeho osoby ku skutku a k námietke o porušení jeho základného práva na súdnu ochranu, resp. práva na obhajobu sebou samým, resp. jeho právnym zástupcom uvádza:

Skutkový stav bol zistený nepochybne. Ako vyplýva zo správy o výsledku objasňovania, zo záznamu hliadky ktorá žalobcu zastavila a kontrolovala, ako aj zo záznamu CD nosiča pripojeného k spisu, na ktorom je celý priebeh objasňovania priestupku na mieste jeho spáchania zachytený obrazom i zvukom, žalobca pri kontrole 8. augusta 2009 o 03.32 hod. v Prešove na Baštovej ulici, pri reštaurácii Tratoria, ako vodič motorového vozidla Mercedes Benz, EČ: X. nemal pri sebe doklady a odmietol sa podrobiť dychovej skúške na alkohol. Po tvrdení, že má zdravotné problémy a hlasitom a častom kašľaní odmietol podrobiť sa dychovej skúške a po poučení, že môže žiadať o vyšetrenie krvi na alkohol v konečnom dôsledku odmietol po dovezení k lekárnke do zdravotníckeho zariadenia aj to, pretože za úkon odmietol zaplatiť. Tým porušil ustanovenia uvedené v napadnutých a preskúmaných správnych rozhodnutiach. Samotnú skutočnosť, že žalobca počas riadenia motorového vozidla nemal pri sebe doklady, nemožno vyvrátiť žiadnym iným dôkazom. To, že si ich zabudol v inom vozidle a že, napr. vodičský preukaz nemal zadržaný, bolo možné vyjadriť v sankcii za uvedený priestupok. Pokiaľ by išlo o jediný priestupok.

Skutočnosť, že sa odmietol podrobiť dychovej skúške, taktiež nemožno vyvrátiť. Bola uvedenými dôkazmi jednoznačne a bez pochyb preukázaná. Výpoveď žalobcu by na tom nemohla nič zmeniť, prihliadajúc pritom na fakt, že ak by žalobca mal dôvody na odmietnutie odberu krvi na zistenie hladiny alkoholu v nej, bol by také dôvody predniesol pred lekárnkou, ktorá mala uvedený odber vykonať. Z CD nosiča a záznamu na ňom nevyplyva nič také, hoci bol opakovane žiadaný o oznámenie, prečo odmieta odber krvi. Jediný dôvod, ktorý žalobca uviedol, bola cena - neochota žalobcu zaplatiť za odber krvi. Bol pritom poučený, že ak odber krvi odmieta, bude to považované za odmietnutie zistenia alkoholu ako takého, čiže nevyhovenie pôvodnej výzve policajta podrobiť sa dychovej skúške. Niet teda dôvodu predpokladať, že vypočutie žalobcu povedie k zmene zisteného skutkového stavu.

Odvolací súd so zreteľom na uvedené dodáva, že už v tomto bode konal správny orgán prvého stupňa v súlade so svojimi zákonnými povinnosťami, keď nariadil ústne pojednávanie a vytvoril tak zákonný rámec pre vyjadrenie sa žalobcu pred správnym orgánom pred vydaním rozhodnutia. Žalobca túto možnosť nevyužil.

Odhliadnuc od toho, dodržiavajúc základné zásady priestupkového konania a základné práva žalobcu podľa ústavy i priestupkového zákona a správneho poriadku, správne orgány opakovane doručovali, avšak neúspešne, žalobcovi predvolanie na ústne pojednávanie, informovali o tom jeho zamestnancov - podriadených, nechávali mu odkazy v jeho firmách a na adrese trvalého bydliska a naposledy aj u jeho právneho zástupcu, ktorému predvolanie na termín 23. apríla 2010 doručili v súlade s ustanovením § 25 ods. 5 SP. Bolo právom, ale nie povinnosťou žalobcu tohto ústneho pojednávania sa zúčastniť.

Z uvedeného vyplýva, že v rozpätí od októbra 2009 do 23. apríla 2010, kedy bol priestupok napokon prerokovaný bez prítomnosti žalobcu i jeho právneho zástupcu, hoci si tento termín zvolili práve oni, a bez náležitého - riadneho ospravedlnenia, bol žalobca na ústne pojednávanie predvolávaný celkovo 15 krát, pričom dvakrát došlo k doručeniu zásielky žalobcovi a po vzájomnej dohode k zmene termínu ústneho pojednávania. Napokon 15. marca 2010 obdržal správny orgán prvého stupňa oznámenie od právneho zástupcu žalobcu, že už 10. augusta 2009 prevzal všeobecnú plnú moc v tejto veci a preto v súlade s ustanovením § 25 ods. 5 SP bolo doručené predvolanie na ústne pojednávanie tomuto právnenému zástupcovi.

Podľa § 74 ods. 1 ZP, o priestupku koná správny orgán v prvom stupni ústne pojednávanie. V neprítomnosti obvineného z priestupku možno vec prejednať len vtedy, ak sa odmieta dostaviť na ústne pojednávanie, hoci bol riadne predvolaný, alebo sa nedostaví bez náležitého ospravedlnenia alebo bez dôležitého dôvodu.

Žalobca sa na ústne pojednávanie nedostavil bez riadneho ospravedlnenia (ospravedlnenie právneho

zástupcu prostredníctvom nemenovanej asistentky u nemenovanej zamestnankyne správneho orgánu, hoci mal kontakt na správny orgán, ktorý vo veci mal konať a rozhodovať, nemožno považovať za riadne ospravedlnenie, ale za obštrukciu v snahe zmať už viackrát v minulosti nariadený úkon), pričom niet pochyb o tom, že predvolanie bolo doručené poštou jeho právnomu zástupcovi 6. apríla 2010 (č. 1. 37 priestupkového spisu).

Z týchto dôvodov sa odvolací súd nedomnieva, že by konaním správneho orgánu boli ukrátené základné práva žalobcu, pretože tento mal opakovane niekoľko možností, či už ústne, osobne alebo písomne vyjadriť svoje stanovisko k prerokúvanej veci, mohol vznášať námietky, navrhovať vykonať dôkazy a podobne, po dobu najmenej 9 mesiacov.

Dobrovoľnú neúčast' žalobcu na jednom z viacerých úkonov správneho orgánu nemožno vykladať ako ukrátenie žalobcu o jeho právo na spravodlivý proces, resp. o jeho právo na obhajobu, ak navyše niet pochyb o zistenom skutkovom stave už z podkladov získaných na mieste spáchania priestupku.

Formálne zopakovanie administratívneho konania, resp. jeho časti alebo jednotlivého úkonu (napr. výsluchu obvineného z priestupku) nepredstavuje pre účastníka, vo vzťahu k skutkovej stránke veci, reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech. Ak k tomu prihladneme na doterajší spôsob obhajoby žalobcu, je otázne, aké tvrdenia, či návrhy na vykonanie dôkazov by mohol predložiť, aby ich vykonaním došlo k podstatnej zmene skutkového stavu.

Z týchto dôvodov nepovažuje odvolací súd porušenie povinnosti správneho orgánu uvedenej v § 41 ods. 1 a 2 Správneho poriadku, podľa ktorého správny orgán predvolá osoby, osobná účasť ktorých pri prejednávaní veci je nevyhnutná a v predvolaní správny orgán upozorní na právne následky nedostavenia sa, za také závažné, aby sa reálne mohli dotknúť práv žalobcu zaručených Ústavou Slovenskej republiky a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Predpokladá totiž, že len formálne zopakovanie ústneho pojednávania za účasti žalobcu a po jeho prípadnom vypočutí nemôže znamenať reálnu možnosť dosiahnuť pre neho priaznivejšie rozhodnutie.

Napokon je nevyhnutné doplniť, že ak v konaní pred súdom podľa § 5 ods. 1 a 2 O.s.p. platí, že súdy poskytujú pri plnení svojich úloh účastníkom v občianskom súdnom konaní poučenia o ich procesných právach a povinnostiach, súdy túto povinnosť nemajú, ak je účastník v občianskom súdnom konaní zastúpený advokátom, tak analogicky bude takýto postup platiť i v konaní pred správnymi orgánmi o priestupku. To umocňuje nielen ustanovenie § 3 ods. 2, veta druhá Správneho poriadku, ale najmä ustanovenie § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. <. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov.

Opierajúc sa o zistenie vyplývajúce zo spisu, že žalobca bol od 15. augusta 2009 zastúpený JUDr. Petrom Čurillom a tento bol oprávnený na prijímanie doručovaných písomností v tejto veci, avšak správnomu orgánu to oznámil až listom doručeným 15. marca 2010, je zrejme, že mal dostatok času poučiť svojho klienta o tom ako postupovať v konaní o priestupku a teda i o prítomnosti na ústnom pojednávaní o priestupku, resp. o následkoch nedostavenia sa naň.

Ak by tak neurobil, neplnil by si úlohy právneho zástupcu, ku ktorých plneniu sa zaviazal, vrátane poskytovania právneho poradenstva.

Vychádzajúc z uvedeného je na mieste vysloviť záver, že požiadavka o zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného pre údajnú procesnú vadu, ktorá však podľa názoru odvolacieho súdu nemala a nemôže mať za následok poškodenie práv žalobcu, ak, tak len formálne, ba ani jej odstránenie a zopakovanie ústneho pojednávania nemôže reálne viesť k možnosti dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech, že neúčast' žalobcu a právneho zástupcu na ústnom pojednávaní prvostupňového správneho orgánu 23. apríla 2010 nemala viesť k uplatneniu si základných práv a slobôd garantovaných Ústavou Slovenskej republiky a inými právnymi predpismi, ale iba k obštrukcii v konaní a oddialení výkonu spravodlivej sankcie uloženej za nerešpektovanie zákona o cestnej premávke.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa napokon zaoberal i ostatnou námietkou žalobcu - arbitrárnosťou rozhodnutí - a dospel k záveru, že ani táto námietka žalobcu nemá opodstatnenie, pretože prvostupňový správny orgán sa zaoberal a vyporiadal so zisteným skutkovým i právnym stavom a uviedol, z čoho vychádzal pri ukladaní sankcie.

Napokon stručnosť a formálnosť tejto časti prvostupňového správneho rozhodnutia nahradil žalovaný v odvolacom konaní, keď práve výrok v časti týkajúcej sa sankcie zrušil, nahradil ho vlastným miernejším rozhodnutím - menej prísnou sankciou - a tento svoj postup i náležite odôvodnil na strane 10 a 11 napadnutého rozhodnutia.

V prvostupňovom rozhodnutí sa uvádzalo, že: „Pri určovaní druhu sankcie a jej výmery správny orgán prihliadol na závažnosť priestupku, spôsob spáchania, jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný. Správny orgán určil druh a výmeru uloženej sankcie v zmysle platnej právnej úpravy, pričom prihliadal najmä na to, že skutok spáchal nedbanlivým konaním na mieste prístupnom verejnosti v skorých ranných hodinách tým, že ako vodič motorového vozidla toto viedol bez dokladov potrebných pri vedení a prevádzke motorového vozidla a na výzvu policajta sa odmietol podrobiť dychovej skúške na zistenie alkoholu; správny orgán prihliadal aj na to, že V. X. je držiteľom vodičského oprávnenia od roku 2006 a v posledných dvoch rokoch za žiaden priestupok spáchaný v súvislosti s cestnou premávkou nebol postihnutý a preto, aj keď svojím konaním závažným spôsobom porušil všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, ale nakoľko správny orgán zastáva názor, že sankcia nemá byť len represívna, ale aj výchovná, preto sankcie uvedené vo výroku tohto rozhodnutia považuje za primerané k spáchanému skutku a má za to, tieto budú dostatočne preventívne a výchovne pôsobiť na páchatel'a, aby sa v budúcnosti obdobných skutkov nedopustil, resp. že ho odvrátila od protiprávneho konania. Na iné okolnosti (osobné, rodinné a majetkové pomery) než sú uvedené, správny orgán neprihliadal pre neprítomnosť obvineného“.

Žalovaný už podrobne rozobral, akými úvahami sa spravoval pri ukladaní sankcie, ktorú znížil primerane svojej úvahe o nej. Odvolací súd sa s touto úvahou stotožnil a uloženie sankcie považuje za vystihujúcu nebezpečnosť priestupku, ako aj požiadavky individuálnej i generálnej prevencie.

Z týchto dôvodov odvolací súd nestotožňuje sa s formálnym odôvodnením súdu prvého stupňa napadnutý rozsudok zmenil podľa § 220 v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p. tak, že žalobu zamietol pre nezistenie takých pochybení a väd v konaní, ktoré by mali vplyv na rozhodnutie žalovaného o skutku, jeho právne posúdenie alebo za skutok uloženie sankcie.

V.

Trovy konania

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 a 2 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal ich náhradu, pretože žalobca nemal úspech a žalovaný zo zákona nemá na náhradu trov konania nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.